

Arrest

nr. 341 501 van 20 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. NZAMBE
Wolstraat 70
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 24 september 2025 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat N. NZAMBE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten (al heeft uw moeder de Congolese nationaliteit) en tot de Bakongo-etnie te behoren. U bent geboren op [...] 1999 in Luanda, Angola. U woonde uw gehele leven in de wijk San Bizanga, tot uw vader overleed op 11 oktober 2022. Na zijn overlijden bent u in de Bairro Popular gaan wonen, bij een vriend van uw vader, Mr. R.. In juni 2023 kwam uw oom F. M. naar Luanda om u te vertellen dat hij de bezittingen van uw vader zou overnemen. U protesteerde, gezien u ook recht had op minstens een deel van deze eigendommen. Uw oom antwoordde echter dat u te jong was en niets zou krijgen. Toen u hem duidelijk maakte dat u hier niet mee akkoord zou gaan en naar de autoriteiten zou gaan,

antwoordde hij dat als u dat zou doen, hij u zou vermoorden. Mr. R. ging ook praten met uw oom, maar uw oom antwoordde aan hem dat hij er zich moest buiten houden, omdat het een familiekwesitie betrof.

Toen u vervolgens naar de autoriteiten wenste te gaan, zei R. u om even te wachten, waardoor u niet ging. Op 24 februari 2024 werd u thuis overvallen door drie gewapende mannen. Ze waarschuwden u dat u niet zo moest aandringen bij uw oom, waarop ze u sloegen en uw telefoon en portefeuille namen. De volgende dag bent u een klacht gaan indienen bij de politie. Op 1 juli 2024 werd u opnieuw gecontacteerd door uw oom. Deze vroeg u waarom u naar de politie was gegaan en zei dat hij wraak zou nemen. U ging praten met een vriend, D., die bij de gewapende troepen werkte. Hij zei u dat dit een familiezaak was en dat jullie dit onder jullie twee moesten oplossen. U ging opnieuw naar de politie, maar deze gaven hetzelfde antwoord als G.. Als u naar een andere politie-eenheid ging kreeg u nogmaals hetzelfde antwoord. Nadat duidelijk werd dat de politie niet zou helpen opperde Mr. R. het idee om het land te verlaten. Jullie begonnen dit voor te bereiden. In diezelfde periode werd uw oom lastig gevallen door een oud-werknemer van uw vader die nog niet was uitbetaald. Uw oom dacht dat u hier achter zat en bedreigde u nogmaals. Op 2 augustus 2024 werd u op straat meegenomen door de politie. U bent vervolgens vastgehouden in een huis voor een dag. Vervolgens hebben ze u op straat achtergelaten. U kon iemand tegenhouden op straat en heeft gevraagd om R. te bellen, die u vervolgens kwam halen. Hierna maakten jullie alles in gereedheid om het land te verlaten.

U verliet Angola op 26 september 2024 en reisde via Portugal, Spanje en Frankrijk naar België. U kwam aan in België op 14 december 2024. Op 24 februari 2025 diende u een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) DVZ.

U legde ter ondersteuning van uw VIB uw Angolees rijbewijs en enkele medische documenten neer over uw diabetes en uw afspraken bij de endocrinoloog.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U verklaarde wel diabetes te hebben. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u gevraagd of er zaken waren waar de dossierbehandelaar rekening mee kon houden om het meer comfortabel te maken voor u, waarop u stelde dat u nog had gegeten en insuline had genomen voor u vertrok, waardoor u ok was. Verder werd u er op gewezen dat als er iets zou zijn dat u dit gerust mocht laten weten (notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 5, d.d. 3/07/2025).

Verder werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Angola, wegens vrees voor vervolging door uw oom F. en zijn vriend D.. Dit omdat u in conflict ligt met uw oom over de erfenis van uw vader.

Vooreerst wijst het CGVS er op dat hetgeen aan de basis van uw beweerde problemen ligt, namelijk de erfenis van uw vader, iets is waar u de facto afstand van heeft gedaan nu u Angola heeft verlaten. De dossierbehandelaar vroeg u dan ook wat er zou gebeuren bij terugkeer indien u zou duidelijk maken aan uw oom dat u de erfenis niet meer moest hebben. U antwoordde op hypothetische wijze dat het ingewikkeld was en dat er geen verstandhouding meer was (NPO, p. 18). Er kan echter niet ingezien worden waarom uw oom u nog zou vervolgen en iets duidelijk onwettigs zou doen – namelijk u vermoorden – terwijl er geen reden toe is. Bijgevolg vervalt de reden voor uw conflict met uw oom bij voorbaat.

Verder hecht het CGVS geen geloof aan uw relaas en uw vrees voor vervolging omwille van onderstaande redenen:

1. U legde inconsistente verklaringen af met betrekking tot uw vervolging en het vervolgingsverhaal tijdens uw opeenvolgende interviews bij de Belgische asielautoriteiten, hetgeen de geloofwaardigheid van uw relaas evenals uw algemene geloofwaardigheid bij voorbaat ondermijnt.

- Zo beweerde u in de vragenlijst van het CGVS dat u op 22 februari 2024 werd aangevallen door criminelen en stelde u expliciet dat u toen reeds alleen woonde in Bairro Popular (vragenlijst d.d. 02/06/2025). Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat bij Mr. R. woonde tot juni 2024, wanneer u uw eigen huis kon huren (NPO, p. 11). In de verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde u dan weer dat u steeds in San Bizanga woonde – waar u met uw vader woonde – tot vier maanden voor uw vertrek uit Angola, wanneer u introk bij een vriend van uw vader – en u dus niet alleen woonde voor uw vertrek uit Angola (zie verklaring DVZ, vraag 10).

=> Gezien uw tegenstrijdige verklaringen in deze context, blijken de omstandigheden van deze aanval – namelijk dat u reeds alleen woonde – niet te kloppen en wordt de geloofwaardigheid van deze aanval dan ook ondermijnd. Gezien er geen geloof wordt gehecht aan deze aanval en u dus gefingeerde verklaringen aflegde over deze vervolging, wordt ook uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging door uw oom ondermijnd.

-Ook beweerde u in de vragenlijst van het CGVS dat u, nadat u door enkele politiemannen was vastgehouden en geslagen in augustus 2024, een klacht ging indienen bij de politie en dat deze zeiden dat ze niets konden doen, waarna u en Mr. R. besloten dat het beter zou zijn dat u het land zou verlaten (zie vragenlijst CGVS). Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat u, nadat u in juli 2024 opnieuw bedreigd was door uw oom, naar twee verschillende politiekantoren ging om uw problemen voor te leggen, maar dat deze zeiden dat ze van hogerop het bevel hadden gekregen dat ze niets mochten doen (NPO, pp. 7-8). Vervolgens maakte u met Mr. R. plannen om het land te verlaten. Het was pas hierna dat u door politiemannen werd vastgehouden en geslagen. Bovendien bent u na dit incident, nadat u in het ziekenhuis was geweest, naar huis gegaan en daar gebleven tot u vertrok uit het land – u bent niet meer naar de politie gegaan (NPO, p. 8).

=> U legt inconsistente verklaringen af over wanneer u naar de politie ging en wanneer u besloot om het land te verlaten. Nochtans kan er wel degelijk verwacht worden dat u de opeenvolging van deze gebeurtenissen op een coherente manier zou navertellen. Het feit dat u hier niet toe in staat bent, ondermijnt de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen dan ook verder.

-In de vragenlijst van het CGVS, maakte u op geen enkel moment melding van de generaal D.. Nochtans noemde u hem tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS expliciet als een groot gevaar (NPO, p. 9), zou deze man de opdrachtgever geweest zijn van de aanval op u in augustus 2024 (NPO, pp. 17-18) en zou hij ook de reden zijn dat de politie niets voor u kon doen in Angola omdat hij bevelen oplegde aan hen (NPO, p. 9). Wanneer u werd gevraagd of u tijdens het eerste interview bij DVZ hetzelfde had verteld als tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS, stelde u nochtans van wel en voegde u expliciet toe dat alles wat u tijdens uw eerste interview vertelde ook hetgeen was wat u vertelde tijdens uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS (NPO, pp. 9-10).

=> Het feit dat u deze man eerder niet noemde, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees voor deze man. Bovendien toont het aan dat u uw vervolgingsverhaal post-factum nog aanpaste in uw opeenvolgende verklaringen bij de Belgische asielautoriteiten, wat de geloofwaardigheid van uw relaas evenals uw algemene geloofwaardigheid verder ondermijnt.

2. Uw verklaringen over de eigenlijke afhandeling van de erfenis, het gedrag dat u, uw oom en andere familieleden hebben gesteld bleek hoogst onaannemelijk en ondermijnen de geloofwaardigheid van het erfenisconflict waarbij u betrokken zou zijn.

-Zo kon u nauwelijks iets zeggen over de eigenlijke overdracht van de erfenis en bezittingen van uw vader, hoewel u de enige rechtstreekse erfgenaam was van uw vader in Angola. Wanneer u naar deze overdracht werd gevraagd, antwoordde u dat uw oom F. na het overlijden van uw vader naar Luanda is gekomen en hij op dat moment zei dat de bezittingen vanaf dat moment van hem waren (NPO, p. 15). Meteen daarna stelde u echter dat uw oom Frank u dit pas zei in juni 2023, wat acht maanden na het overlijden van uw vader was (NPO, p. 15). Wanneer er dan werd gevraagd wat er in de tussentijd dan gebeurde met de bezittingen van uw vader, antwoordde u dat het de gewoonte is om de begrafenis uit te stellen en dat het daarom een tijd geduurd heeft voor de begrafenis gebeurde en dat het in die tijd gewoon bleef doorgaan zoals het was zoals uw vader het had achtergelaten (NPO, p. 15). Het houdt echter geen steek dat er in de acht maanden na het overlijden van uw vader helemaal niets zou geregeld zijn in verband met uw vader zijn erfenis. Evenmin houdt

het steek dat uw oom F. pas na acht maanden naar u zou komen om u duidelijk te maken dat hij de erfenis zou innemen.

-Nadat u had aangegeven dat er geen testament was, vroeg de dossierbehandelaar van het CGVS verder hoe een erfenis dan werd geregeld zonder testament (NPO, p. 16). U antwoordde dat "cultureel" het zo is dat 80 procent ofzo naar vrouw en kinderen gaat en dan 20 procent naar broers, zussen en familie. Nochtans zijn er wettelijke provisies, namelijk het Burgerlijk Wetboek van Angola, die een erfenis regelen, ook wanneer er geen testament is (zie administratief dossier). Hieruit blijkt dat men meteen na het overlijden van de persoon met het afhandelen van de successie begint. Uw antwoorden in deze context geven dan ook blijk van een absoluut gebrek aan kennis wat betreft de afwikkeling van een erfenis in Angola hoewel dit wel degelijk van u verwacht kan worden als enige rechtstreekse erfgenaam van uw vader die zeker acht maanden in de verwachting leefde dat hij de bezittingen van zijn vader zou erven. **Dit ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw positie als erfgenaam en ondermijnt de gehele premisse van uw relaas – gezien er geen erfenisconflict kan zijn indien u niet moest erven.**

-U maakte ook nooit enig aanstalten om de eigenlijke erfenis op te eisen. U diende louter een klacht in tegen uw oom **bij de politie** nadat u was aangevallen door bandieten die zeiden dat u uw oom met rust moest laten (NPO, p. 16). U bent echter nooit naar een rechtbank gegaan om uw erfenis op te eisen – wat nochtans de manier is om een dergelijk probleem op te lossen. Indien u daadwerkelijk aanspraak wilde maken op de erfenis, dan kan er nochtans wel degelijk verwacht worden dat u dit zou gedaan hebben. **Uw inertie in deze context ondermijnt de geloofwaardigheid van uw positie als erfgenaam en het erfenisconflict dan ook verder.**

-Verder wijst het CGVS erop dat het geen steek houdt dat uw oom op 22 februari 2024 bandieten naar u zou gestuurd hebben met de boodschap dat u hem met rust moest laten, terwijl u in de acht maanden nadat hij de bezittingen van uw vader had opgeëist – in juni 2023 – geen enkele actie had ondernomen tegen hem en ook geen enkel contact had gehad met hem (NPO, p. 17). Toen de dossierbehandelaar u hierop wees, zei u op hypothetische wijze dat u dacht dat het een manier was om u angst aan te jagen (NPO, p. 17). Er kan echter niet worden ingezien waarom dit nodig zou geweest zijn aangezien u geen enkel contact had gehad met hem en ook geen klacht had ingediend en er dus ook geen enkele indicatie was dat er noodzaak was om u angst aan te jagen. Evenmin houdt het steek dat uw oom nadat u naar de politie was geweest op 23 februari 2024, een dag na de aanval op u, pas vier maanden later terug zou bedreigen (NPO, p. 7). Ook het gedrag van uw oom blijkt dus ook geenszins aannemelijk binnen de door u geschetste context.

Wat betreft het Angolese rijbewijs dat u heeft voorgelegd, wordt er op gewezen dat dit hoogstens kan aantonen dat u een rijbewijs had in Angola. Dit wordt niet in twijfel getrokken. Verder kan dit document niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen.

Wat betreft de medische documenten die u heeft neergelegd, wordt er op gewezen dat dit louter aantoont dat u aan diabetes lijdt. Dit wordt niet in twijfel getrokken. U heeft hier verder geen vrees voor vervolging aan gekoppeld. Bijgevolg kan dit document niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofdte geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 7 juli 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

Verzoeker ontwikkelt het verweer als volgt in zijn verzoekschrift:

"A. Eerste middel - Schending van de formele motiveringsplicht

De beslissing van het CGVS schendt

- Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen
- Artikel 62, §2 van de Wet van 15 december 1980
- De algemene beginselen van zorgvuldige en goede administratie

De motivering van het CGVS is stereotiep, onvolledig en onvoldoende:

- Er wordt ten onrechte beweerd dat Pedro tijdens zijn eerste gehoor geen naam van een generaal noemde,
- Alle documenten worden zonder expertise afgewezen als "weinig geloofwaardig".
- Er werd geen rekening gehouden met de concrete feiten en verklaringen van verzoeker

Hierdoor wordt het beginsel van zorgvuldigheid geschonden en wordt de verzoekende partij verhinderd een nuttig beroep in te stellen.

B. Tweede middel - Schending van artikel 3 EVRM: onmenselijke en vernederende behandeling

Indien P. gedwongen wordt teruggestuurd naar Angola, stelt hij een reëel risico te lopen op:

- willekeurige arrestatie door de politie;
  - Foltering en afpersing door de veiligheidsdiensten
  - levensgevaar wegens vervolging door zijn oom en staatsinstellingen.
- [...]"

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen en rechtsbeginselen impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Waar verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. De bestreden beslissing motiveert omstandig dat verzoekers relaas inzake de erfenis van zijn vader geloofwaardigheid ontbeert.

Dienaangaande volgt de Raad, na kennisname van de elementen in het dossier, verweerder waar die argumenteert:

- verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af inzake de plaats waar hij al dan niet alleen verbleef bij het aangevoerde feit inzake de overval.
- verzoeker legt inconsistente verklaringen af over wanneer hij naar de politie ging en wanneer hij besloot om Angola te verlaten.
- verzoeker maakte bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op geen enkel moment melding van de generaal D. hoewel hij deze persoon expliciet benoemde als een groot gevaar tijdens zijn persoonlijke onderhoud op het CGVS (NPO, p. 9).
- verzoekers verklaringen over de afhandeling van de erfenis en daaruit volgende gedragingen van verzoeker, zijn oom en andere familieleden zijn niet plausibel: (i) verzoeker kan nauwelijks iets concreet vertellen over de eigenlijke overdracht van de erfenis en bezittingen van zijn vader, hoewel hij de enige rechtstreekse erfgenaam is; (ii) verzoeker heeft manifest geen enkele kennis inzake de afwikkeling van een erfenis in Angola, wat des te meer klemmt omdat hij als enige rechtstreekse erfgenaam van zijn vader zeker acht maanden in de verwachting leefde dat hij de bezittingen van zijn vader zou erven; (iii) verzoeker ondernam geen juridische stappen bij de rechtbank om zijn erfenis op te eisen.

De Raad stelt tevens vast dat verzoeker via Portugal, Spanje en Frankrijk naar België reisde. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en verschillende EU-landen doorkruiste alvorens zulk verzoek in te dienen in België, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Voorstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers relaas inzake een vrees wegens een hem toegevalen erfenis elke geloofwaardigheid ontbeert.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake het benoemen van een generaal, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake “[a]lle documenten” en het poneren van een vrees voor vervolging “*omdat geen rekening [werd] gehouden met de concrete feiten en verklaringen van verzoeker*”.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht.

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (rijbewijs, medische documenten) zodat de Raad om dezelfde

redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

9. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS